

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou v právní věci

žalobce: R. D.

proti

žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí
sídlem Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného o odvolání ze dne 15. 10. 2020, č. j. MPSV-2020/205344-918

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobce se osvobozuje od placení soudního poplatku.
- IV. Žádost žalobce o ustanovení advokáta se zamítá.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajské pobočky v Hradci Králové ze dne 28. 2. 2020, č. j. 16230/2020/HKR (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“). Prvoinstančním rozhodnutím byla zamítnuta žádost

žalobce o dávku mimořádné okamžité pomoci na úhradu nezbytného jednorázového výdaje spočívajícího v právním poradenství.

2. Hned v úvodu krajský soud předesílá, že žalovaný vydal obdobné rozhodnutí již dne 6. 8. 2019, pod č. j. MPSV-2019/163007-918. Rovněž proti tomuto rozhodnutí brojil žalobce u zdejšího soudu žalobou, která byla 10. listopadu 2020 zamítnuta rozsudkem č. j. 29 Ad 18/2019-51. Vzhledem k tomu, že jak rozhodnutí správních orgánů, tak i právě projednávaná žaloba, se týkají totožné věci, rovněž krajský soud na své závěry plně odkazuje. Jelikož se jednalo o věc totožných účastníků, v aktuálním rozsudku se soud omezí pouze na stručné vypořádání námitek žalobce, neboť názor soudu vyřčený předešlým rozsudkem je plně aplikovatelný i na aktuální případ.

II. Obsah žaloby

3. Žalobce se domáhal zrušení napadeného rozhodnutí. Namítal, že závěry žalovaného jsou nepřesvědčivé a jednostranné. Žalobce nevidí pro nepřiznání mimořádné dávky důvod. Žalovaný nedostatečně zjistil skutkové okolnosti, příp. je nesprávně hodnotil. Odůvodnění rozhodnutí je dle žalobce nesrozumitelné a neodůvodněné.
4. Žalobce nesouhlasil s odůvodněním žalovaného, že pokud lze výdaj hradit jinými prostředky, je zcela na místě mimořádnou okamžitou pomoc nepřiznat. Žalovaný měl jiné prostředky blíže vysvětlit. Neměl používat obecné odkazy na ČAK, ale také na podmínky, za nichž lze na právní pomoc dosáhnout. Dle žalobce jde o řadu formulářů, vysvětlování a tím další průtahy v řízení. Poskytovatelé sociálního poradenství nemají možnosti k zajištění komplexních právních služeb.
5. Dále žalobce poukazoval na to, že mu žalovaný zaslal výzvu k doložení nákladů za advokáta. Žalobce tedy výzvě vyhověl a předpokládal kladné rozhodnutí o proplacení nákladů. Žalovaný tedy nepostupoval při zachování principu právní jistoty pro žalobce.
6. Závěrem žalobce poukázal též na svoji námitku podjatosti, kterou považuje za vadně vyřízenou. Žalobce nebyl vyrozuměn o osobách, které v jeho věci budou rozhodovat. To, že o schválení rozhodnutí bude rozhodovat paní A. K., DiS a paní J. K., žalobce dříve nevěděl.
7. V žalobě žalobce žádal též o osvobození od placení soudního poplatku a ustanovení advokáta.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

8. Žalovaný setrval na svém názoru uvedeném v napadeném rozhodnutí, na něž odkázel. Přiznání dávky mimořádné okamžité pomoci závisí na správním uvážení; žalovaný má za to, že důvody pro nepřiznání dávky jsou relevantní a řádně vysvětlené. Žalobcem požadovaný výdaj není mimořádným a nezbytným výdajem pro zajištění jeho základních životních potřeb. Žalobce má možnost využít bezplatného právního zastoupení, jeho právo na spravedlivý proces či na přístup k soudu není nepřiznáním mimořádné okamžité pomoci nijak dotčeno, o nezbytný výdaj se proto nejedná. Možnosti bezplatného právního zastoupení žalobce v jiných řízeních využil a je si jí vědom.
9. Pokud jde o námitky podjatosti vůči pracovním ÚP ČR, žalovaný poukázal na to, že žalobce námitku poprvé vznesl až v odvolání, přičemž nebyly uvedeny žádné konkrétní okolnosti, které by mohly být způsobilým důvodem pro poměr úředních osob k věci či

účastníků řízení. Námitka byla vypořádána dopisem ředitele krajské pobočky ÚP ze dne 2. 4. 2020. Vzhledem k tomu, že námitka nebyla podána bezodkladně, posoudil žalovaný v návaznosti na judikaturu NSS tuto skutečnost tak, že podání žadatele nepovažoval za námitku podjatosti.

10. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout.

IV. Replika žalobce

11. Žalobce v replice zopakoval, že pokud byl vyzván k doložení zálohové faktury, považoval obsah takové výzvy za zcela jasný a srozumitelný. Pokud mu byla tato povinnost uložena, považoval ji též za příslib k úhradě právního zastoupení. Dále se vyjádřil k podjatosti úřednic žalovaného a vznesl proti nim námitku podjatosti.

V. Posouzení věci krajským soudem

12. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) Učinil tak bez nařízení jednání postupem za podmínek stanovených dle ustanovení § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s., soud při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

13. Z předloženého správního spisu soud zjistil, že žalobce podal dne 18. 11. 2019 žádost o mimořádnou okamžitou pomoc, typ nezbytný jednorázový výdaj. V odůvodnění žádosti uvedl, že jelikož bude pokračováno v řízení po zrušujícím rozsudku NSS ze dne 17. 10. 2019, žádá o přiznání Mop k zaplacení advokáta v tomto řízení. Uvedl, že nemá právnické vzdělání a zastoupení advokátem pro složitost v řízení vidí jako nezbytné. Požadovaná částka byla 34 100 Kč. Jako důvod uvedl skutečnost, že v dané věci bude nezbytné provádět nějaké úkony, a dále to, že u KS HK je podáno dalších pět žalob proti MPSV.

14. Správní orgán prvního stupně žadatele vyzval, aby doložil další tiskopisy – doklad o výši příjmů, prohlášení o celkových majetkových poměrech, doklad o výši nákladů na služby advokáta. Posledně zmíněný doklad žadatel doložil dne 16. 12. 2019, a to jako fakturu JUDr. K. na částku 4 719 Kč. Na to vyzval správní orgán I. stupně žadatele k tomu, aby specifikoval doložené služby (jednotlivé úkony), zda byly tyto nezbytné, a zda nebyla možnost hradit výdaj z jiných zdrojů (např. nadace, bezplatná právní pomoc apod.). K tomu žalobce odkázal na mlčenlivost advokáta o poskytnutých úkonech. Shodně se vyjádřil JUDr. K. v přípisu ze dne 29. 1. 2020.

15. Správní orgán prvního stupně nejprve dne 28. 2. 2020 žádost zamítl; toto rozhodnutí bylo odvolacím orgánem dne 27. 4. 2020 zrušeno pro nepřezkoumatelnost rozhodnutí. Správní orgán I. stupně žádost opětovně zamítl dne 4. 8. 2020. Odvolací orgán tentokrát toto rozhodnutí potvrdil a dne 15. 10. 2020 vydal napadené rozhodnutí. V odůvodnění uvedl, že dávka MOP má sloužit k překonání akutní tísně v mimořádných životních situacích a neměla by sloužit k účelu, který není nezbytný.

16. S ohledem na žalobní námitky se soud ve správním spise zaměřil též na „linku“ námitky podjatosti. Ve správním spisu jsou založeny záznamy o určení osob oprávněných provádět úkony ve správním řízení, konkrétně J. K., A. K. DiS., a M. K. Dne 5. 2. 2020 převzal žalobce výzvu, že se může vyjádřit k podkladům rozhodnutí, tj. se správním

spisem. Dne 4. 3. 2020 převzal žalobce rozhodnutí, na kterém byla podepsána J. K. a za správnost odpovědná A. K. DiS. Dne 9. 3. 2020 podal žalobce odvolání, v němž uvedl, že vznáší proti osobám, jež se podepsaly pod napadené rozhodnutí námitku podjatosti a podezření na možné zneužití pravomoci úřední osoby. Žalovaný k této námitce zaslal žalobci zvláštní vyjádření ze dne 2. 4. 2020, v němž žalobce vyrozuměl o tom, že jelikož byla námitka vznesena až v odvolacím řízení, nebude k ní přihlíženo. Nad to nebyl zjištěn žádný zájem osob na věci, pro něž by bylo možné usoudit na podjatost jmenovaných pracovníků.

17. Soud považuje za účelné nejprve vyložit, proč shledal napadené rozhodnutí správným a poté se zabývat námitkou podjatosti a jejím vyřizováním ve správním řízení. Pokud lze vyhodnotit napadené rozhodnutí jako souladné se zákonem, nemůže mít námitka podjatosti charakter takové vady řízení, kvůli které by bylo nutné rozhodnutí rušit a vracet správnímu orgánu k novému projednání.
18. Podmínky přiznání mimořádné okamžité pomoci upravuje zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, v ustanovení § 2 ve spojení s § 36. Zákon zakotvuje v podstatě 4 varianty této dávky (§ 36 odst. 1 ve spojení s § 2 odst. 3, odst. 4, odst. 5 a odst. 6 zákona o pomoci v hmotné nouzi). K zajištění základních životních potřeb, nestačí-li k tomu dávky obecné, lze pak z důvodů stanovených zákonem přiznat v případě mimořádných okolností ještě další jednorázovou dávku. Okamžitá mimořádná pomoc je však svojí povahou dávkou fakultativní, závislou na správním uvážení správního orgánu, nárok na ni vzniká až samotným rozhodnutím o jejím přiznání (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2013, č. j. 3 Ads 88/2012-42, všechny rozsudky Nejvyššího správního soudu dostupné na www.nssoud.cz).
19. Žalobce předně namítal, že žalovaný své závěry a stanoviska blíže nevysvětlil. Tato námitka svoji podstatou napadala přezkoumatelnost rozhodnutí. Soud však zhodnotil, že rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelné není a je z něj seznatelné, jaké důvody žalovaného vedly k potvrzení odvoláním napadeného rozhodnutí úřadu práce. Z rozhodnutí vyplývá, že žalovaný se ztotožnil s úřadem práce v tom směru, že dávka je fakultativní a záleží na individuálním posouzení. V případě žalobce pak žalovaný uzavřel, že před poskytnutím této dávky má osoba učinit veškeré dostupné zákonné kroky k vyřešení situace hmotné nouze, a to v rozsahu, který lze po osobě spravedlivě žádat. Odvolací orgán se ztotožnil s rozhodnutím úřadu práce v tom, že se v případě žalobce nejednalo o nezbytný jednorázový výdaj.
20. Soud se tedy dále zabýval charakterem a podmínkami čerpání dávky mimořádné okamžité pomoci.
21. Mimořádná okamžitá pomoc jako dávka pomoci v hmotné nouzi slouží k poskytnutí nezbytně nutné finanční pomoci pro překonání určité mimořádné tíživé sociální situace osobě, u které je prokazatelně zjištěno, že není schopna vzhledem ke svým příjmům a majetkovým a sociálním poměrům určitý nezbytný výdaj uhradit (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 7. 2013, č. j. 3 Ads 84/2012-48, publ. pod č. 2904/2013 Sb. NSS).
22. Veřejný ochránce práv ve svém stanovisku charakterizoval dávku mimořádné okamžité pomoci jako dávku na úhradu jednorázového, nezbytného, mimořádného, konkrétního výdaje, který v době podání žádosti není uhrazen (nebo musel být z důvodu neodkladnosti uhrazen dříve) a který nemůže být zaplacen z jiného zdroje nebo z jiného

druhu MOP (viz Sborník Dávky pomoci hmotné nouze. Wolters Kluwer ČR, a. s., 2017, ISBN 978-80-87949-58-0). Pro poskytnutí dávky je dále třeba, aby výdaj, který z ní má být uhrazen, byl nezbytný. To znamená, že je naprosto nevyhnutelné jej uhradit, neboť je nutný pro zajištění základních životních potřeb žadatele, pro jeho sociální integraci, příp. pro splnění jeho povinností stanovených zákonem (typicky povinnosti mít průkaz totožnosti).

23. K určování výše dávky na úhradu nezbytného jednorázového výdaje se vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 3. 7. 2013, č. j. 3 Ads 84/2012-48. Podle něj je účelem dávky k úhradě nezbytného jednorázového výdaje poskytnutí nezbytně nutné finanční pomoci pro překonání konkrétní tíživé sociální situace, nikoliv poskytnutí částky k zajištění určitého životního optima jedince.
24. Z žádosti žalobce o dávku nevyplývá, z čeho a jak vypočítal požadovanou částku 34 100 Kč. Taková částka nemůže splňovat konkrétní vynaložený výdaj, který navíc žalobce nikterak nespecifikoval. Nijak nespecifikoval, za co přesně (by) právnímu zástupci zaplatil. Určitost částky není naplněna tím, že žalobce doloží fakturu na již čerpané právní služby, když z toho nelze seznat, k čemu toto poradenství směřovalo. Krajský soud se neztotožňuje s argumentací žalobce odvolávající se na povinnost mlčenlivosti advokáta, když tento institut směřuje zejména na skutečnosti, které se advokát při spolupráci s klientem dozví. Mlčenlivost však nedopadá na sdělení, podle jakých ustanovení advokátního tarifu byly úkony účtovány. Pokud jde o soudní řízení, v něm má žalobce možnost žádat o ustanovení advokáta. Pokud by žalobce „získal“ advokáta tím, že by náklady na zastoupení uhradil z dávky mimořádné okamžité pomoci, pak v případě úspěšné žaloby, kdy zpravidla bývají žalobcům přiznávány náklady právního zastoupení, by vznikl přeplatek na této dávce a bylo by nutné jej vymáhat po žadateli zpět.
25. K řešení nedostatku prostředků účastníka řízení slouží jiné cesty, jak se účastník může domoci právní pomoci, s čímž žalobce žalovaný seznámil. Jde zejména o právní poradenství zdarma poskytované Českou advokátní komorou, v soudním procesu pak možnost ustanovení zástupce, pokud to odůvodňují majetkové a osobní poměry účastníka. Této možnosti ostatně žalobce zpravidla využívá a je si jí vědom. Žalobci je nutné vyvrátit jeho přesvědčení, že jím vyjmenované subjekty neposkytují úplnou právní pomoc. Nejde pak o přenášení odpovědnosti na jiný subjekt, ale na poučovací povinnost správního orgánu v souladu s principy dobré správy, když však pomoc ve větším rozsahu (např. kontaktování těchto poraden či zajištění právní pomoci pro žadatele) není již rozhodně v gesci úřadu práce. Pokud žalobce uvádí, že právní pomoc poskytovaná ČAK obnáší řadu formulářů a je zdlouhavá, nezdůvodňuje to potřebu výplaty dávky, pro kterou musí žalobce rovněž vyvinout určité úsilí, vyplnit potřebné podklady a spolupracovat se správním orgánem. Aktivita žadatele je v takových případech srovnatelná a soud nevidí důvod, proč by žadatel nemohl „podstoupit“ vyplnění formuláře u České advokátní komory, která poradenství zdarma poskytuje právě za účelem pomoci nemajetným účastníkům. Pro doplnění krajský soud uvádí, že i z vlastní úřední činnosti je mu známo, že žalobci zpravidla v jeho žádosti o stanovení advokáta vyhovuje – po naplnění zákonných požadavků, tj. zejména účelnosti a nemajetnosti. Nelze proto přisvědčit obavám žalobce, že by byl „slabší stranou“ bez právní pomoci proti orgánu veřejné moci.

26. Dávku mimořádné okamžité pomoci je možné poskytnout v situaci, kdy předmětný výdaj nemůže být uhrazen z jiných zdrojů (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 11. 2013, č. j. 3 Ads 7/2013-31; či ze dne 16.10.2017, čj. 6 Ads 288/2017 - 27). Ostatně Nejvyšší správní soud již v rozsudku č. j. 4 Ads 48/2011-125 ze dne 26. 8. 2011 uzavřel, že *mimořádná okamžitá pomoc k úhradě nezbytného jednorázového výdaje nemůže být poskytnuta na zaplacení kolik, jimiž jsou hrazeny náklady soudního řízení, protože tento výdaj nepředstavuje nezbytný jednorázový výdaj. Pro řešení přístupu nemajetných osob k soudnímu řízení byl do právního řádu zaveden institut žádosti o osvobození od soudního poplatku, kterého je třeba využít, a nikoliv žádat o mimořádnou dávku.*
27. Důvody, pro které žalobce v aktuálním případě požadoval dávku mimořádné okamžité pomoci, se mýlí s účelem, pro který je tento typ jednorázové dávky mimořádné okamžité pomoci zákonem o pomoci v hmotné nouzi upraven (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2013, č. j. 3 Ads 88/2012-42). Nejde o žádné takové elementární potřeby žalobce, které by nemohly být zajištěny jinak. Proto je zvažování, zda lze vyhovět požadavku na v budoucnu teprve vynaložené výdaje, irelevantní, neboť není splněna základní podmínka pro nárok na dávku.
28. V podstatně v intencích těchto závěrů se správní orgány zabývaly posouzením konkrétních okolností na straně žalobce a vážily, zda lze dávku mimořádné okamžité pomoci žalobci k požadovanému účelu poskytnout s ohledem na jeho individuální situaci. Správní orgány správně vycházely z toho, že dle zákona o pomoci v hmotné nouzi je pomoc poskytována na základě principu subsidiarity, tj. **zásadně jen tehdy, pokud žadatelé nejsou schopni ani při vynaložení veškerého úsilí, jež lze po nich spravedlivě požadovat, zajistit si své potřeby sami.**
29. Pokud žalobce z jemu doručené výzvy k doplnění listin předjímal rozhodnutí správních orgánů, nemůže to být kladeno k tíži samotnému obsahu výzvy, jak žalobce činí v žalobě. Je povinností správních orgánů řádně zjistit skutkový stav a posoudit všechny relevantní skutečnosti potřebné pro rozhodnutí o žádosti. Bylo zcela na místě, aby žadatel doložil, z čeho vyvozuje požadovanou částku mimořádné okamžité pomoci 34 100 Kč. Není možné, aby veřejné prostředky byly vypláceny bez doložení jejich účelnosti a bez zdůvodnění jejich konkrétní výše. Daná výzva nebyla příslibem k vyhovění, nýbrž adekvátním postupem správního orgánu, který shromažďoval veškeré podklady, na základě kterých posoudil žádost. Žalobci je proto třeba vyvrátit, že by výzva k doložení faktury představovala jím tvrzený konkrétní a jasný náznak toho, jak správní orgán rozhodne.
30. Žalobce v žalobě namítal též nevypořádání se s námitkou podjatosti proti pracovníci úřadu práce. K tomu soud uvádí, že námitka skutečně nebyla vznesena žalobcem včas, neboť ve správním spisu je založeno pověření pro úřední osoby vystupující v řízení. Žalobci byla dána možnost se seznámit se správním spisem/podklady pro rozhodnutí. Již dříve tedy mohl odhalit konkrétní osoby, které budou v jeho věci jednat. Bylo tedy zákonným postupem, když správní orgán neposoudil jako včasnou námitku podjatosti ve smyslu § 14 odst. 3 správního řádu. Ostatně krajský soud se obsáhle k námitce podjatosti týchž osob, resp. k jejímu možnému nevypořádání vyjádřil již v předchozím rozsudku (č. j. 29 Ad 18/2019-51), na jehož odůvodnění dále odkazuje.
31. Soud uzavírá, že úřad práce ani žalovaný při vydání přezkoumávaných rozhodnutí neporušili zákon o hmotné nouzi.

VI. Závěr a náklady řízení

32. Z uvedených důvodů vyhodnotil soud žalobní námitky jako nedůvodné a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
33. Podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s. má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Podle § 60 odst. 2 s. ř. s. ustanovení odst. 1 neplatí, mělo-li být právo na náhradu nákladů řízení přiznáno správnímu orgánu ve věcech důchodového pojištění, nemocenského pojištění, pomoci v hmotné nouzi a sociální péče. V souzené věci byl úspěšný žalovaný správní orgán, protože se však jednalo o věc pomoci v hmotné nouzi, na náhradu nákladů řízení nemá právo. Soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
34. Výrok III. odůvodňují celkové majetkové a sociální potřeby žalobce, které jsou soudem známy z úřední činnosti, přičemž žalobce se k těmto poměrům vyjadřoval v minulém řízení a soud proto nyní pro hospodárnost řízení nepřistoupil k opětovnému zaslání formuláře a vycházel z údajů sdělených v řízení vedeném pod sp. zn. 29 Ad 18/2019; žalobce proto osvobodil od placení soudních poplatků.
35. Výrokem IV. soud rozhodl též o žádosti žalobce o ustanovení advokáta pro toto řízení. Přestože v předcházejícím řízení soud žádosti žalobce vyhověl, v nynější věci krajský soud shledal, že zastoupení žalobce advokátem není účelné k hájení jeho práv. Jak již soud výše vyložil, věc sp. zn. 29 Ad 18/2019 (v níž byl žalobce advokátem zastoupen) byla co do obsahu totožná s aktuálně projednávanou věcí. Krajský soud i s ohledem na judikaturu Nejvyššího správního soudu vztahující se k dávce mimořádné okamžité pomoci neshledal aktuálně řešenou věc tak právně složitou, aby se do jejího výsledného posouzení promítlo zastoupení účastníka advokátem. K tomu soud poukazuje právě na minulé řízení o téže věci, v níž ani účast advokáta nevedla k odlišnému právnímu výkladu soudu.

Poučení:

Proti výroku III. a IV. tohoto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

Proti výroku I. a II. rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 10. února 2021

JUDr. Jana Kábrtová v. r.
samosoudkyně